

end at yde den en saadan Anerkendelse, eftersom den i Virkeligheden er den eneste, der rummer en Fremtidsmulighed.

Jeg sagde før, at naar vi om nogle Dage skal stemme om det foreliggende Lovforslag, drejer Spørgsmaalet sig ikke blot om at bevilge de 3,6 Mill. Kr., men det drejer sig i Virkeligheden om at binde en kommende Rigsdag til Bevillinger til et Beløb af op til 8,8 Mill. Kr. Og var Opgaven saa endda endt dermed, men ingen ved, om den er det. Jeg er tilbøjelig til at tro, at der vil hænge mere paa, saa at vi i Virkeligheden kommer ind paa en økonomisk Glidebane, som vi ikke kan se hvor fører hen. Jeg vilde meget nødig have, at det samme skulde gentage sig her, som skete for den københavnske Personbanegaards Vedkommende, at vi skulde komme ind paa en Glidebane, der førte til den ene Millionbevilling efter den anden.

Jeg skal nævne en enkelt Ting, som ikke kan undgaa at fange Opmærksomheden, nemlig Spørgsmaalet om den nye Havnebane ved Aarhus. Jeg er ikke i Tvivl om, at hvis Udviklingen bliver ved at foregaa med omtrent samme Styrke som i de seneste Aar, vil, naar man gennemfører den nu foreslaaede Ordning, det Tidspunkt ikke være fjernt, da dette Spørgsmaal vil blive brændende. Jeg ser af den af Landstingsudvalget afgivne Betænkning, at man ogsaa der har haft dette for Øje, og ærede Medlemmer vil have lagt Mærke til, at i den Plan, som ledsager Betænkningen, er den nye Havnebane antydet. Og ikke nok dermed, der er tillige, saa vidt jeg kan se, projekteret Viadukter, som allerede nu ved Anlægget af den nye Banegaard skal gennemføres med den fremtidige nye Havnebane for Øje. Jeg er ikke i Stand til at forstaa Planen — dertil mangler jeg de tekniske Forudsætninger —, men det forekommer mig, at der vil fremkomme adskillige Vanskeligheder, idet jeg ikke kan se rettere, end at naar man kommer fra Sydhavnen ad den nye Bane og skal ind paa Godsbanegaarden, skal man først køre et Stykke ind imod Personbanegaarden og saa rebroussere ud i Mølleengen for atter at gaa frem, saa at man, naar man har rebrousseret et tilstrækkeligt Antal Gange, kan naa ind paa den nye Godsbanegaard. Jeg ved ikke, om jeg tager fejl, det er muligt, men hvis jeg har Ret, vil jeg mene, at de Trafikforhold, der her bliver tilvejebragt, i Virkeligheden er mindre ideelle. Een Ting er under alle Omstændigheder givet, nemlig at den Bane vil koste mange Penge. Der bliver nævnt 1 Mil-

lion Kroner, men det vil sandsynligvis blive betydeligt mere.

Det, som jeg altsaa i særlig Grad besværer mig over med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, er, at det ikke løser sin Opgave fuldt og helt, men løser den paa en saadan Maade, at Løsningen faar mere lokal Betydning for Aarhus By end Betydning ogsaa for den omliggende Egn, hvad jeg synes, man burde opnaa, naar man ofrer et saa stort Antal Millioner Kr. som foreslaaet. Vi staar her overfor et Forhold, som har gentaget sig mange Gange i vort politiske Liv, at vi har grebet til at gennemføre Lovforslag, som har tilfredsstillet de øjeblikkelige Krav uden paa tilstrækkelig Maade at være indrettede paa Fremtiden, jeg er alvorlig bange for, at hvis vi gennemfører det foreliggende Lovforslag, oplever vi det samme her. Jeg vil fremdrage en Udtalelse, der findes i „Finans-tidende“ for 29. Februar d. A., og med den højtærede Formands Tilladelse citere nogle faa Linier. Artiklen kritiserer de københavnske Banegaardsforhold og viser, hvorledes navnlig Boulevardbanen har ført os ind paa en økonomisk Glidebane, der er i høj Grad uheldig i finansiel Henseende, og Forfatteren slutter deraf, at det hos os i mange Tilfælde er almindeligt, at man ikke har det tilstrækkelige Fremsyn med Hensyn til de Bevillinger, som foreslaas af Regeringen og vedtages af Rigsdagen. Derefter hedder det: „Det klareste Eksempel er dog Aarhus Banegaard, som endnu behandles i Rigsdagen. Her staar Valget mellem 3 Projekter, der andrager Summer paa omkring 10 Mill. Kr. Hvilket af dem der er det teknisk bedste, ved vi ikke. Men i Stedet for at udarbejde en rationel Finansplan for samtlige østjydske Baner med Hensyntagen til Udviklingen 20 Aar frem i Tiden fremsætter man isolerede Projekter og vælger sikkert det, som i Øjeblikket kræver den mindste Bevilling“. Det er netop det, vi staar overfor i dette Øjeblik. Det, den højtærede Ministers Lovforslag gaar ud paa, er netop at kræve den mindste Bevilling. Artiklen slutter med nogle meget kraftige Bemærkninger, hvori det hedder: „Der burde derfor ikke bevilges en Øre til Aarhus Banegaard, før en samlet Ordning af de østjydske Baner med Udblik over de kommende 20 Aar var lagt. I modsat Fald drives der Strudsepolitik“. Nu gør jeg ikke denne sidste Udtalelse til min, idet jeg meget vel ser, at Forholdene ved Aarhus er af en saadan Art, at det er nødvendigt nu at foretage et eller andet.